

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom -Városi
Plébánia

2024. január

XVII/1. szám

Évforduló... El-egondolkodunk: milyen évet is hagyunk magunk mögött, és vajon mit hoz az idej? A külvilág békétlensége nem szabad, hogy lelkünkbe is beférkőzzön, talán ezt érdemes újévi fogadalmaink első helyére tenni. Krisztus békéje meg tud őrizni bennünket!

Így éljünk, így tegyük a dolgunkat, mindig Krisztusra figyelve. Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgáltatunk ki, ugyanis ezeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét. 2023-as esztendőben 78 keresztelésünk volt, ami 16-tal több, mint tavaly. 75 elsőáldozónk és 20 bérmálkozónk volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét szeptemberben 46 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 19 pár részesült. Ez 3-mal több, mint tavaly. A jubiláns házasságok szentmiséjén pedig 13 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 25.000 áldozó volt a templomainkban a 2023-as évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség- a temetéseket is. 2023-ban 99 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 20-szal kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük Tőle, hogy ezeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Részt vettünk az ökumenikus imahéten, tartottunk farsangi bált, nagybőjti triduumot is, szépek voltak a nagyheti szertartások (beleértve az élőképes keresztutat).

Megtartottuk a rendőrök, mentősök, tűzoltók miséjét is. Voltak családi délutánok, imaórák, Mária imádságok, keresztutak a kálvárián, szentségimádások, rózsafüzérek. Nagy örömmel szerveztük meg az orvosok, ápolók és kórházi dolgozók miséjét. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját. Hittanábort tartottunk a gyerekeknek Szobon.

Mindkét kápolnánknál megtartottuk a szokásos szentmiséket. Rendszeresen összejöttünk az egyházi képviselőtestülettel, hogy megbeszéljünk az aktuális témákat. Többen elzárándokoltunk Medjugorje-be, hogy imádkozzunk egyházközösségünkért.

Ezen kívül természetesen minden ünnepi liturgiát is megtartottunk. Nagyon sokat fejlődött a karitás közösségünk, családok közösségünk is jól működött. Senior imaklub, énekkar, gitáros kórus, ifjúsági énekkar, Rózsafüzér társulat és még sok más közösség is színesíti plébániánkat. Úgy gondolom, hogy idén is sokat tettünk plébániánk közösségéért.

3. Gazdasági beszámoló:

Plébániánknak 4 bevételei forrása van:

Egyházi adó:	7.145.744,-	Perselybevétel:	4.655.105,-
Stólabevétel:	3.765.400,-	Adomány:	144.666,-

2023-ban az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák:	163.000,-	Szentföld:	121.000,-
Péterfillér:	121.000,-	Missziós gyűjtés:	140.000,-
Karitás gyűjtés:	169.000,-		

Szent Antal persely 20%-a: 33.880,- Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmege felé.

Ezen kívül:

Ingatlanhasznosítás:	12.120.246,-	Felújítási támogatás:	12.000.000,-
Önkormányzati támog.:	5.000.000,-	Egyéb:	9.191.977,-

Összes bevétel: 54.772.638,-

Kiadások:	Fizetések:	11.213.911,-
	Fenntartási költség:	10.781.348,-
	Felújítás:	12.051.210,-
	Papi szolidaritási alap:	808.000,-
	Célgyűjtések továbbítása:	730.620,-
	Egyéb kiadás:	3.682.367,-

Összes kiadás: 39.267.456,-

A maradványunk: 19.741.626,-

Ebből még kb. 7 millió forintot kell befizetnünk a Főegyházmege felé, amit idén kell teljesítenünk.

Köszönetnyilvánítások:

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Szabó Andor káplán atyának, Radnics Zoltán atyának, Frankó Tamás atyának a rendszeres kíséretért. Köszönöm Lesták Zolinak a diakónusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját és vezeti a karitást. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az alelnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogogla Gabriellának és a plébániánk gondnokának, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzs néni, Izing Misine, Gyurácz Lacinak, Mátrai Gabikának, Gerinek és Vjatrák Annának. Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a Nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkar és az ifjúsági kórusok énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatókat és a ministránsokat egész éves segítségükért. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét.

Köszönöm a családközösségünknek a sok segítséget. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az ételkészítésben segítettek. Köszönöm a beteglátogatók segítségét is. Köszönöm a Prímási Iskolaközpont pedagógusainak és diákjainak a sok segítséget. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármi is segítettek az év folyamán.

Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Advent a plébánián

Sok tálca átváltozott zsíros, vajás és ragyogó vörös vagy napszínű lekváros kenyeret láttam ebben az adventben is. Gyula pedig hozta hatalmas fazékban a tűzforró, derűs gyümölcsillatot gomolygó teát. Átváltozott - vagyis ehető, iható szeretet. Bölcs, sokat megélt asszonyok a plébánia konyhájában: nagyanyai, anyai kezek gyors, gondos mozdulatai áldanak, ahogy vágnak és kennek, ízesítenek és tálalnak. Aranyló szikrák pattognak a sápadt alumínium kések hegyén.

Ez a hétköznapi csoda nagyjából 15 éve minden adventben felfénylik plébániánkon. Pokriva László atya kezdeményezte, és aki átjött a rorate után a megterített, egyszerűségében ragyogó asztalhoz, hogy folytatódjon agapéban, azaz szeretetvendégségben, Isten és Ember találkozása - az izlelhetette és láthatta.

Én csak ebben az évben kapcsolódtam be az előkészítésbe - aggódva, csodálkozva latolgattam: nagyjából fél 5-kor kell felkelni és jönni a jeges hajnalban, vinni a már előre megrendelt, szinte kemence meleg, ízletes kenyeret, kellő mennyiségben zsírt, vaját és minden egyebet. Hogy tudta évtizednél hosszabban vállalni és teljesíteni a vendéglátás *mártai* egyben *máriás* szolgálatát az a nyolc-tíz asszony, aki mindent átgondolt, megálmodott és megvalósított, dacolva fáradsággal és mindenféle télen ólálkodó betegséggel? Egy illatos lilahagy-mával, nyárian zöldellő uborkaszelettel meghintett kenyér titkos kötelékké vált, egy korty fahéjas tea, a kávé dús illata sokunk közös élményévé.

Emlék-cserepek: mosolyok, hidegtől zsigbadt, összedörögött kezek, puha meleg az otthonos plébániai térben, beszélgetés-töredékek, „Édes Jézus, légy vendégünk!”, ismerőssé váló hangok és arcok – mostantól tudom a keresztnévét, mostantól integetünk egymásnak a templom kapujában. Aztán a mosogatás, a rendrakás liturgiája: fél szavakból is értik egymást a kedves, gondos, vendéglátó asszonyok. Évről évre nehezebb fölkapaszkodniuk a lépcsőn, emelni a súlyos kancsókat, nyújtózkodni a tányérokért - de ez kívülállónak nem látható.

Mindszentys osztályfőnökök felhívására ebben az évben is lelkes anyukák és apukák csatlakoztak egy-egy napra az előkészítők csoportjához. Mintha terülj, terülj asztalkám pattant volna a hittanos szobába - segítségükkel villámgyorsan készen állt az ünnepi teríték. Volt, aki fűszeres kuglófot sütött, volt, aki hidegtálat varázsolt aznap a reggelizők elé.

Vidáman, hősiesen és kicsit álmosan jöttek kicsik és felnőtt osztagosok. Közös imában szárnyalt a hangjuk - a kicsiké éteri szoprán fekvésben, a nagyobbak meggondoltabb alt regiszterben. Volt, aki megilletődött, de a többség otthonosan üldögélt, pattant fel sóért-paprikáért, majszolt és kedélyesen beszélgetett. A betlehemi fény hozói között egyetemista, középiskolás is volt - néhány éve még ide jártak, a Mindszentybe. Miután falatoztak és hörpöltek egy kevés teát, még benéztek régi iskolájukba, bekopogtak a tanárba híreket kapni és hozni, szép adventi készülődést kívánni.

A maradék szendvics pedig ebben az esetben tényleg „szent maradékká” változott: néhány házzal odébb rászoruló gyerekek boldogan megették.

Vajon lesz folytatás? Kik fogják átvenni az átváltoztatás mozdulatait? Kik lépnek a régi, kedves asszonyok helyébe? És kik lesznek a vendégek, az otthonosan, bátran belépők, akik örömmel ülnek a közös asztal köré? Még van idő válaszolni a következő advent küszöbéig.

Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Karácsonyvárás

Emlékszem, hogy gyerekkoromban mennyire vártam a karácsonyt. Izgatott voltam, hogy vajon mit kapok, hogy mi lesz az ünnepi menü, de leginkább azt vártam, hogy meglátogassuk a nagyszüleimet, a tágabb családot.

Szerettem mindig is a karácsony illatát, az előkészületeket, a fényeket, az éjszakába nyúló beszélgetéseket, a VARÁZSLATOT, amit a karácsony számomra jelentett. Bár a testvéremmel jó gyerekek voltunk, azért néha a karácsonyfáról mi is csentünk szaloncukrot, habkarikát és párszor az is előfordult, hogy az ajándékot előbb megtaláltuk, minthogy az a karácsonyfa alá került volna.

Tudom, hogy közhelyesen hangzik, mégis tényleg igaz, hogy az idő múlásával az embernek karácsonykor már nem az a fontos, hogy milyen ajándékot kap, hanem az, hogy mit adhat.

Személyes érintettség miatt mi is ismerünk nehéz sorsú, tragikus múltú gyerekeket, ezért több éve ismeretlen, gyerekotthonban lakó gyerekeknek szoktunk ajándékot küldeni. Idén 3 kisgyerekek sikerült szebbé tenni legalább egy estéjét, de azt is tudom, hogy ez csak csepp a tengerben. Bár az év 365 napján tudnék valahogy segíteni!

Idén karácsony közeledtével sokat járt a fejemben Pintér Béla: Gyere el a jászolhoz gyönyörű karácsonyi száma:

„Ha pásztor lennél vagy bölcs, követné-e azt a csillagot vagy mondjuk hinnél-e annak az angyalnak, aki meglátogatott?” Sok minden van ebben az egyetlen mondatban. Ahogy László atya fogalmazott: a jászol a szerénység és alázat jele. Nekünk is ezt kell megtanulni. Krisztus minden évben meg szeretne születni, csak rajtunk múlik, hogy beengedjük-e a lelkünkbe. Engedjük, hogy a Béke Királya megszülessen a lelkünkben!

Nem volt kérdés, hogy az adventi vásárban én is szeretnék segítőként részt venni, mert tudom, hogy az abból befolyt összeg jó célokat szolgál. Én december 9-én délelőtt voltam a plébánián. Szombat délelőtt nem volt nagy a forgalom, az érdeklődők főleg gyertyát, egy-egy szentképet, könyvet választottak. Gyertyát én is vettem, jelképes ajándékot a szüleimnek és a testvéremnek. Egy-egy beszélgetés, jó szó, ami a karácsonyi hangulatot jellemezte.

Az Élő Betlehem mindig megható. Végig azon gondolkodtam, hogy a sok nehézség ellenére milyen varázslatos lehetett az az éjszaka, amikor Jézus megszületett, és hogy Máriaanak a mai ember gondjaihoz képest mennyi mindent kellett megélnie!

A rövid írás végén pedig álljon itt egy idézet Orvos-Tóth Noémi írásából: „Nem könnyű ünnep a karácsony. Nem adja magát csak úgy, egyszerűen. Tenni kell érte. Pont 362 napon keresztül. Szembenézéssel, felvállalással, kimondással, elfogadással, elengedéssel. Kinek-kinek azzal, amivel neki dolga van.”

Kívánom, hogy a 2024-es év hozzon békét az emberek lelkében, hogy lássuk meg a másik embert is, és vegyük észre, hogyha apró dolgokban, de tudunk segíteni, mert hiszem, hogy csak így lesz újra KARÁCSONY! *Solymosi-Kiss Anikó*

Advent a Primási Iskolaközpontban

A tanévben kitüntetett helyet kapnak az egyházi ünnepeket megelőző időszakok, amiken keresztül a diákjaink megtapasztalhatják és gyakorolhatják a lemondás és adakozás szépségét, másokért vállalt imának az erejét és az adakozás örömét.

Idén már az adventi időszak legelején csatlakoztunk a karitás által meghirdetett kezdeményezéshez, melynek eredményeként 533 kg adomány tartósélelmiszert gyűjtött az intézmény. Ebből 80 rászoruló, nehéz anyagi helyzetben élő családnak segíthettünk az ünnepi készülődésben.

Advent első vasárnapja előtti napokban került sor az adventi koszorúk elkészítésére és megáldására, majd december 5-én, hétfő reggel meggyújtottuk az első gyertyát az iskola udvarán elhelyezett adventi koszorún. Mindkét telephelyünkön László atya és Ramon bácsi gondolataival és közös imával indítottuk advent első hetét. Az ezt követő időben jócselekedetekkel, lemondásokkal és imával készültünk Urunk születésének napjára.

Advent kezdetén az alsós diákokhoz vendégek érkeztek, hogy segítsenek a „csendes órák” keretében elcsendesedni, és elindulni lélekben Betlehem felé. Köztünk volt Hengánné Gogola Gabriella óvodavezető, Klimentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész és a Ferences Szegénygondozó Nővérek is, akik a jelenlétükkel, segítségükkel emlékezetessé és meghitté tették a készülődést. A felsős osztályok osztályfőnöki órák keretében készültek erre az időszakra.

Diákjainknak alkalma volt felkészülni, majd elvégezni a szentgyónásukat az ünnep közeledtével. Voltak osztályok, ahol közös családi adventi délutánon mézeskalácssütéssel és közös játékkal tették meghitté a készülődést, több osztály pedig betlehemes előadással is megajándékozta a szülőket.

Az idei karácsonyi iskolamiséen, az év utolsó tanítási napján, a Prímási Iskolaközpont teljes létszámmal együtt ünnepelt. A szentmisén a zenei szolgálatot a tanárokból és diákokból álló énekkar vezette. A szentmise után a 4. osztályosok betlehemes műsorát tekintettünk meg, mely még ünnepélyesebbé tette a közös együttlétet.

Köszönjük mindenki segítségét, imádságát, hogy ilyen szép adventi programmal zárhattuk ezt az évet!

Eck Andrásné Marietta, a hittan munkaközösség vezetője

Karácsonyi koncert a Kerektemplomban

December 16-án iskolánk Schola Mindszenty Gyermek-kórusa az idén 75 éves esztergomi Balassa Bálint Vegyeskarral közös hangversenyen szerepelt a Kerektemplomban. Nagy megtiszteltetés volt ez az iskolánknak.

A 2. osztályosok egy vitnyédi énekes népszokást, a bölcsőcskét elevenítették fel a citerazenekarunk kíséretével, akiknek felkészítője Máté Miklós volt, a zeneiskola citera tanára.

A nagyobbak (3-7. osztályosok) Kodály Zoltán Karácsonyi pásztortáncát énekelték, melyben Dávid Zsuzsanna fuvola-tanár piccoló szólójában is gyönyörködhattunk, majd a kórus kedvence, Robert Prizemann: Sanctus című műve hangzott el Molnár Anna zongoratanár kíséretével. A gyerekek számára a legnagyobb élmény a felnőtt kórus műsorát követő közös dal, Scheidt: Puer natus in Betlehem című 7 szólamú művének előadása volt, melyben a gyerekek énekelték a legfelső szólamot. Október óta készültünk, tanultuk a sok-sok latin szöveget. A közös cél ismét megerősítette a kis közösséget.

Köszönjük Udvardyné Pásztor Ágnes karvezetőnek a lehetőséget, hogy ott lehettünk!

Juhász Marianna, a gyermekkórus vezetője

Szállást keres a Szent Család

Karácsonyi időben a Prímási Iskolaközpont Mindszenty iskolájának 4. b osztálya is csatlakozott a Szállást keres a Szent Család elnevezésű régi népszokáshoz. Olyan keretek között, amit az iskolában, sok betegség közepette is kivitelezni lehetett. Fontos volt számunkra azt érzékeltetni a szülők felé, hogy semmiféle plusz kötelezettséggel nem jár, minden csak egy ajánlás, és ha ez valakinek ad egy kis pluszt, akkor már megérte.

Az előre elkészült beosztás szerint adták át a diákok egymásnak a kis fadóbozt, minden nap, a napkezdő imádság után, melyben van a Szent Családról egy kis szobor, egy teamécses és egy imádság a családokért. Ebből párhuzamosan kettőt indítottunk el, hogy visszaérjen még az osztályba is az utolsó napokra.

Hittanórán átbeszéltük ennek a régi népszokásnak a jelentőségét, főleg most a felgyorsult napjainkban mit is adhat nekünk...

Az ajánlás az volt, hogy a családok olvassák el azt a néhány leírt gondolatot, imádkozzanak, fogadják be egy rövid időre a Szent Családot otthonaikba.

Külön öröm volt, hogy az osztályba járó, más felekezethez tartozó családok is – **a gyerekeken keresztül** – örömmel csatlakoztak ehhez a kezdeményezéshez. Azt gondolom, hogy ez mind az egységet, összetartozást és a nyitottságot mutatja meg számunkra az osztályközösségben, a családokban és más vallású testvéreink felé is.

Misztériumi játék

Szenteste napján már mindenki szeretne megpihenni, megállni, kilépni a hétköznapi forgatagából. Áldozatot jelent ilyenkor bármi pluszt bevállalni azért, hogy gazdagítsuk egymás lelki karácsonyát.

A Mindszenty iskola hagyományaitól eltérően, az idei évben, december 24-én, a bérmálkozó fiatalok mutatták be a pásztorjátékot a templomban.

A kamaszok megszólításának, a próbáknak is megvolt a maga varázsa és szépsége. Ezt a „szereplést” már nem csupán szülői kérésre vállalta el a csoport, hanem saját maguk elhatározásából. Azt gondolom, ez már magában becsülendő. Ki az, aki kamaszként szeret szerepelni?

Minden ilyesmit hátrahagyva, átéléssel idézték fel plébániánk bérmálkozó Jézus születésének történetét. A pásztorjátékot színesítették az iskola 2. b osztályának tanulói és Wéber Tomi orgonajátéka, éneklése.

Mindez nem jöhetett volna létre Pokriva László atya összefogása és segítsége nélkül. Hálás köszönet neki! Ez is egy szép összefogás volt, amihez szintén **gyermekek, diákok és családok** kellettek.

Ha csak ezt a két eseményt nézem, akkor újév elején első sorban ezt kívánom: „*Békét és reménységet minden ártatlan gyerekeknek.*”

Meszes Zsófia

Senior imaklubunk tagjainál már hosszú évek óta **szállást talál a Szent Család**. Meghitt alkalmak ezek, melyekre a képet hozók és fogadók egyaránt szeretettel készülnek. A várakozás, készülődés, találkozás öröme, az együtt imádkozás, éneklés, a vendégfogadás, a jó hangulatú beszélgetések - a lassítást, a megállást, a közelgő ünnepre való lelki ráhangolódást segítő lehetőség. Nem is szólva közösségépítő szerepéről.

- Minden évben nagy örömmel és teli várakozással készülök a Szent Család fogadására. Idén Rozika hozta a képet. Sajnos betegség miatt más nem tudta elkísérni. Szeretettel fogadtuk, szomszédok, ismerősök is átjöttek imádkozni és énekelni. Szerencsére jó hangúak is voltak közöttünk, így igazán szépen köszöntöttük a Szent Családot. A közös áhítat után jólesett az agapé, a sütemény és egy pohár vörös bor. Kellemes hangulatban, vidámságban telt el a két óra.

Másnap Jutkával Katikáékhoz mentünk, ahol nagy kedvességgel fogadtak bennünket. Imádságos szeretetben készültünk itt is a közelgő ünnepre. A háziaktól még egy szép verset is hallhattunk. A finom szendvicsek fogyasztása közben idén is, mint minden évben, örömmel konstatáltuk, hogy ez a kedves esemény mennyire összekovácsolja a jelenlévőket, és boldoggá tesz a Szent Család jelenléte otthonainkban

- Új tagja vagyok a csoportnak, így ebben a közösségben először vettem részt a karácsonyi ünnep előtti kilenc napon át ismétlődő szálláskereső ájtatosságban. A szép imák és énekek felelevenítették a várandós Mária és férje, József kilátástalan helyzetét a szálláskeresőben. Azzal, hogy igyekeztünk befogadni a Szent Családot, talán még jobban részeseivé váltunk a kétezer év előtti eseményeknek.

Számomra ez az alkalom az adventi készület fontos állomását jelentette: lelkembe és a szívembe béke költözött, úgy éreztem, hogy kiteljesedett a karácsonyi készülődésem. Örömmel, boldogan vártam Krisztus Urunk eljövetelét.

- A templomban előzetesen megáldott Szent Család képét hozták el Seniortársaim hozzám, az otthonomba. Első alkalom volt, hogy fogadtam a szállást keresőket, így különös jó érzéssel várahoztam, készülődtem.

- A közös, meghitt imádkozás segített lelkileg felkészülni a Megváltó megszületésére. A beszélgetés pedig lehetőséget adott arra, hogy kicsit jobban megismerjük egymást. Ez a karácsonyváró hangulat folytatódott másnap is, mikor tovább vittük másik családhoz a képet. *V. Marika, V. Rozi, M. Judit*

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Ő már megérkezett. Virrasztani / Nincsen miért őt...

In memoriam Anyistik Lajos

Megint szegényebb lett egyházközségünk, egy hűséges tagja átköltözött abba a jobbik világba...

1976-ban költöztünk haza Budapestről, a szomszédunkban laktak Kató néniel, hűséges társával együtt. Már akkor is szerettem barkácsolni – tapasztalat kevés, szerszám semmi –, de Lajcsi bácsi „szárnyai alá vett”, mindenben segített. Kicsit talán vissza is éltem a felkínált lehetőséggel, sokat jártam a nyakára. Rengeteget tanultam tőle, sokat segített, nemcsak akkor, szinte haláláig!

Pár év elteltével – ifjú titánként – a képviselő testületünkben is együtt lehettem az idősebb generációval, Vele is. Természetesen nemcsak nekem, hanem mindenkinek a segítségére volt. Templomunkban sok szép kovácsolt munkája fellelhető. És ismerőseinél, barátainál is.

Sokszor konzultáltunk szőlő ügyben, mezőgazdasági dolgokban is.

Kató néni halála nagyon megviselte, de nem omlott össze, mély hite volt. Tette a dolgát, segített, beszélgetett és naponta eljárt a templomba! Az utóbbi időben már nehezebben közlekedett, ha nem volt a hétköznapi szentmisén, a „törzsgárda” aggódva kereste.

Bár vagy 20 évvel idősebb volt nálam, jó barátot vesztettem el benne. Biztos vagyok abban, hogy Ő is így érzett irányomban, „neheztelt” is, amikor kiköltöztünk jelenlegi lakásunkba, és ritkábban találkozhattunk...

De ha az Úr szólít, indulnunk kell! Sokszor említette is, hogy várja már a „behívót”, készülődött... Hűségét az Úr biztonosan értékelni fogja! Mi szegényebbek lettünk, de példája sokunkat inspirál, hogy csak így érdemes élni – és távozni!

Kató néniel együtt már felülről szurkol nekünk, hogy mi is hűségesen végigjárhassuk a nekünk rendelt utat.

Nyugodjék békében!

Fontos állomáshoz érkeztünk, elkészült a **Kálvária kápolna** külső felújítása. Január 14-én a 11 órai szentmise celebrálása után meg is áldotta Dr. Fábry Kornél püspök atya, akit szeretettel fogadtunk:

Kedves Püspök Atya!

Nagy szeretettel és örömmel köszöntöm közösségünk nevében. Mindig nagy öröm, ha főpásztor látogat el hozzánk, és most az alkalom is különleges, hiszen a szentmise után megáldja majd a külsőleg felújított Kálvária – titulusa szerint – a

Fájdalmas Szűzanya kápolnát. Bizony, nagyon közel volt már a pusztuláshoz, amikor – civil kezdeményezésre – elindulhatott végre a megmentése, felújítása.

Elsővasárnaponként keresztúti imával megyünk fel e kápolnához, nagybőjti időben pedig minden vasárnap. Egy maréknyi testvérünk tehát rendszeresen imádkozik ezen a megszentelt helyen, ezután talán majd többen is csatlakoznak hozzánk.

Hitében megfogyatkozott nemzetünknek nagyon fontosak ezek megszentelt helyek! Ez a kápolna is – a város fölé magasodva, magas tornyával – mintegy felkiáltójelként figyelmeztet, hogy felfelé is tekintgessünk. Mert az odafennvalókat érdemes keresnünk, ahogy a bazilika homlokzatán is olvashatjuk.

Megköszönjük, hogy püspök atya ma velünk ünnepel, itt az Úr asztala körül összegyűlt testvérek körében, és hamarosan a kápolna előtt is. Hálánkat szerény ajándékunkkal is kifejezzük majd, a kis csomagba hitéletünk egy-két dokumentumát is beletettük.

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy az esztergomiak nevében megköszönjem – a Főegyházmegyén túl – Soltész Miklós államtitkár úrnak, Erős Gábor képviselő úrnak és Hernádi Ádám polgármester úrnak is – akit ma dr. Alberti Péter alpolgármester úr képvisel – az állami és városi hathatós segítséget, hogy a szükséges anyagi támogatást biztosították. És természetesen mindenkinek, akik bármivel is közreműködtek, hogy a mai napig eljuthattunk! De tudjuk „ha az Úr nem építi a házat, hasztalan fáradoznak az építők” – legfőbb hálánk tehát az Úrnak szóljon a mai szentmisében!

És szeretettel imádkozunk László atyáért is, akit ma betegsége megakadályozott abban, hogy velünk lehessen!

Püspök atya, Isten hozta!

Nyitrai László

Röviden...

• Az idén nagyon rövid a farsangi időszak, plébániai farsangi összejövetelünk el is marad. Február 14-én már megkezdődik a nagybőjti időszak, benne a hagyományos keresztúti imáink sorozata.

• **Február 17-én, szombaton 16 órakor** szép koncertre várjuk a kedves Testvéreket! Vendégünk lesz **Mészáros János Elek** magánénekes. Műsorában hazafias témájú dalok és versek lesznek hallhatóak.

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Simon Marcell, Marton Márk, Huszák Hanka Bella, Kovács Olívia Gizella, Kovács Dénes

Elhunytak:

Adamcsa Tiborné, Kefei Veronika	88 éves
Vida Józsefné, Árendás Klára	66 éves
Gábor Géza János	78 éves
Istvánfi Zoltán Pál	85 éves
Nyerges Gyuláné, Nagy Terézia	94 éves
Dinnyés Zsuzsanna Rozália	75 éves
Misznéder János	87 éves
Csada Ferenc	66 éves
Cserni Alajos	82 éves
Bartus János	80 éves
Szabó Czimbalmos Erzsébet (Komeiner Erzsébet)	84 éves
Szenczi József	72 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. **Tel.:** 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**